

Roverníček

září, říjen 2004

Obsah: Akce	.....	strana: 2
Zápisy z akcí	.....	strana: 3
Literární	.....	strana: 5
Chechtokaps	.....	strana: 7

Akce

Zde jsou uvedeny akce, jejichž termín Olda pouze odhaduje a tyto termíny mohou být v průběhu roku změněny

Termín	Název	Místo akce	Pro koho	Pořadatel
--------	-------	------------	----------	-----------

ZÁŘÍ

11.	Turnaj v softbale	Kostelec	jen pro přihlášené	
19.	Přijímací ceremoniál		SRK	Set
24.-26.	Drsnol + výcvik RR (horolezect.)		Rychlá rota, SRK	Košťa
28.	Turnaj v hokejbale 15:00	Hýsly hřiště		

ŘÍJEN

1.-3.	Setkání rádců	Mor. Budějovice	rádci - jen pro přihlášené	Olda
1.-3.	Setkání roverů	Mor. Budějovice	R+R - jen pro přihlášené	Olda
8.-10.	Akta X	Mlýn	sk+sk	Olda
8.-10.	Výcvik RR (survival)	Mlýn	RR	Košťa
15.-17.	Rádcovská víkendovka		rádci, vedoucí	
16.	Veselské Kolečko	Veselí		Veselí
22.-24.	RKLM - společenské tance		R+R	Křupka
28.	Podrádcovská výprava		podrádci	Olda
29.-31.	RAK		pro přihlášené	Olda

LISTOPAD

6.	Bigglesův memoriál	Ratíškovice		Ratíškov.
12.-14.	Setkání roverských kmenů	Brno	R+R	Rov.odb.
17.	Podrádcovská výprava			
19.-21.	Výcvik Rychlé Roty			Košťa
26.-28.	RAK	Mikulčice	rádci	

PROSINEC

4.-5.	Big Action	Vracov	R+R	Vracov
10.-12.	Rádcovská víkendovka	Mlýn		
18.	Podrádcovská výprava			

Ostatní akce

18.-20. 2.	RAK		pro přihlášené	Olda
11.-13. 3.	Soutěž muzikálů			Krtek
15.-17. 4.	RAK		pro přihlášené	Olda

Zápisy z akcí

R/R - vodáctví 25. - 29.6.

Ještě pět dní a už tu budou prázdniny. Ovšem několik lidí se rozhodlo, že si prázdniny udělají o něco dřív. V pátek jsem si s sebou do škole vzal bágl s věcmi na čtyři dny na vodě, abych se už nemusel vracet dom. Busem dojezu do Brna a pak společně s Oldou, Kost'ou, Sokem a Lapkou jedem vlakem směr Suchdol nad Lužnicí. V Jihlavě se k nám přidává Pavel (Kost'ův býv. spolužák) a ve vodáckém kempu v Suchdolu potkáváme Colomba a Kovindu.

Ještě toho pátečního večera nám jistý pan podnikatel z půjčovny lodí Veronica dopraví čtyři kánoe a barely na uskladnění naší veteše. Setmělo se, spát se zatím nechce a tak se vydáváme na průzkum nedaleké hospody zhodnotit kvalitu „pitiva“. Začátek nebyl špatný, neboť mě naléli půllitr za cenu třetinky. Asi malá pozornost zdejšího podniku na uvítání. Pokecáme o všem možném, pomluvíme kdekeho, než se odeberem do brlohu. Spát pod širákem při zamračeném podnebí a plně krvelačných pisklavých bestii si člověk koleduje o zdraví. Nicméně Olda a Soko to riskli.

Sobota: „Dnes zadarmo, zítra za peníze.“- ráno přišel správce tábořiště a zkasíroval nás za přespání 20,- a za stan 25,-Kč. Nu nic, posnídáme, zabalíme krámy, hodíme kánoe na vodu a jedem, vlastně plujem. První chvíle byly dost nejisté a vratké a všichni čekali, kdo se první vyklopí. Zatím se tak nestalo. Kost'a s Pavlem vylovili z řeky plyšáka (naš putovní maskot, jenž posloužil jako houba při vybírání vody z kánoí). Řeka Lužnice tekla takovou akorát rychlostí, kroutila se všemi směry jak koza zchvácená křečí, příroda okolo byla krásná, počasí slunečné - zkrátka Havaj. Pravda, občas jsme v užším korytě drcli o břeh, propluli kdejakým křovím, nabrali trochu vody, ale padlé kmeny a jiné překážky až do teď zvládli všechny čtyři dvojice. A tady u jednoho padlého kmenu se to stalo. První tři kánoe kmen zdárně obepluly, ale čtvrtá kánoe - kormidelník Olda a háček Soko - šla ke dnu i s Oldovým foťákem. Po vytažení z vody foťák ještě chvíli fungoval, i když to v něm trochu vrzalo a pak přestal fungovat úplně. Takže fotodokumentace nebude. Aspoň jsme se dobře nasmáli. To by ani nebyla správná vodácká akce, aby se nikdo nezvrhnul. Po hodině pokračujem dál, až se dostáváme ke kempu u vesnice Majdalena, kde pro dnešek zakotvíme.

Do večera času hafa a tak si někteří nacvičují sami ovládat kánoe. Někteří se taky šli vyrochnit do řeky i když voda nebyla nejteplejší. Pak se zase sluníme v trávě. Po setmění se vydáváme do vesnice do nedalekého podniku veřejného stravování a pití „na jednu žlutou kofolu“ a zafandit si u bedny při M. E. ve fotbale.

Neděla: Počasí bylo takové mokravé, nicméně po snídani pokračujeme dál po řece. Okolí řeky bylo lahodné pohledu, méně už však tělu - hromada krvežíznivých komárů. Po určité době se řeka rozděluje na Novou a Starou řeku a my se vydáváme po Nové. Tempo proudu zvolnilo a nastala dřina. K večeru se doplavíme k dalšímu kempu - Starý Hamr nedaleko od vesnice Máklo. Komárů zde bylo taky požehnaně a tak na sebe oblékáme co se dá. Po večeri se vydáváme do Mákla na „žlutou kofolu“ a taky fandit fotbalistům - ČR : Dánsko.

Pondělí: Balíme krámy, přeneseme kánoe přes jez a pokračujem dál. Nová Řeka dále navazuje na Nežárku. Kolem poledne proplouváme nedaleko jedné vesnice „nějaká díra“ a protože Lapka, Olda a Pavel potřebují být dřív doma, zabalili svoje fidlátka a šli na bus a pak vlakem. Nás zbývajících pět se rozdělilo do čtyř kánoí a pokračujem dál. Lidi, to se vám hnedka líp pluje, když se nemusíte s háčkem dohadovat, kam poplujete a také kánoe je líp ovladatelná. Na hodinku zakotvíme u jedné louky na „krmnou“ a taky si skočit nakoupit jídlo do nedaleké vesnice. Řeka hodně zvolnila tempo a každý si to pádlování vychutnává do syta sám. Asi 100 metrů před dalším kempem byl metr vysoký splavný jez. Jedinečné příležitosti to zkusit splout jsme neodolali a tak tradá na to. Nikdo se nevyklopil a my krátce na to kotvíme v dalším kempu. Po večeri jdeme na náš obvyklý záskok do civilizace. Kost'a vytáhl kostky a pro zpestření hry hrajeme o zaplacení účtu za

pitivo. Poslední dva zaplatili pitivo prvním dvěma a ten prostřední si platí sám za sebe. Po návratu rozděláme oheň, koupíme si každý jedno orosené a chlazené, opečem špekáčky a tlacháme. Taková ta správná atmosféra bez rušivých elementů. Tuto noc já (Racek), Soko a Kost'a strávíme pod širákem a Colombo a Kovinda ve stanu. Kupodivu ani moc komáři neotravovali.

Úterý: Zbývá nějakých 12 km a tak nikam nespěcháme. Do poslední chvíle si užíváme pádlování, než vplujeme do Veselí nad Lužnicí, kde je konečná. Odevzdáme kánoe a já, Kost'a a Soko vyrazíme k vlakovému nádraží a vlakem směr Kyjov. Colombo a Kovinda to zkusili na stopa. Kdy dojeli, nám už není známo.

Tak toto byla aspoň pořádná akce dle našich představ. Fakt supr a možná příští rok na jiné řece ahóóój.

Jo a ten plyšový maskot? Tak ten skončil jako maskot jiné tlupě vodáků.

Racek-SRK

Roverská zkouška 11.-12.7.

Byli jsme zrovna na skautském táboře u Buchlovic. Začalo to tím, že nás Olda po nástupu poslal s ostatními roverama do lesa na dřevo. Chvilí poté, co jsme se pustili do práce přišel Skot s Tarzanem, dali nám do rukou smotanou deku s celtou a několika dalšími drobnostmi, raneček buchet a seznam úkolů s uvedením míst, které máme projít - Lopeník a Javořinu. Po notné dávce nadávek jsme se vydali k táboru uherskobrod'áků. Tam jsme si odpracovali oběd, pití a pak se vydali do Buchlovic a odtud stopen do Hradiště a pak do Hluku. Z Hluku jsme šli 16 kilometrů pěšky do Strání, kde jsme přespali na místní faře.

Druhý den jsme farářovi poděkovali, vyfasovali cukroví a začali stoupat na Velkou Javořinu. Nahoře jsme si chvíli odpočinuli, nabrali vodu a vyrazili na Lopeník. Odtud pak do Březové a na stopa do Nivnice. Zastavil nám nějaký skaut. Napřed že nám půjde přepadnout tábor, ale když zjistil že jsme na roverské zkoušce, rozmyslel si to. Prý jsme moc drsní. Z Nivnice jsme pokračovali na stopa do Dolního Němčí a pak přes Hluk do Hradiště. Prošli jsme ho celé a pokračovali do Buchlovic. Cestou jsme stopli „feťárkaru“. Tři maníci, každý s pivem a cigaretou v ruce. Dovedli nás před Buchlovice. Zpět v táboře jsme byli za chvíli.

Bambín, Soník

Rádcovský kurz 2003-2004

I.víkendovka (24.-26.10.03) se uskutečnila ve Lhotě u Valmezu. Tož, byli sme tam napresované jako sardinky v oleji, ale bylo to boží. Pohybové písničky nás dostali do varu (i když jsme klepali kosu). Celý krásný, mrazivý podzimní den byl napěchován přednáškami a programem, který zajišťovali Plameň, Céca, Ozzy a spol....

II. víkendovka (12.-14.12.03) se konala na „skautském mlýně“, kde jsme absolvovali další přednášky a opět klepali kosu. Přes celý víkend jsme zachraňovali městečko před přemnožením hlodavců. Venku jsme plnili různé úkoly a sbírali npvé uniformace, takže jsme nás úspěšně zachránili :-))

III. víkendovka (20.-22.2.04). Místo kam jsme drazili byla krásná klubovna v Ratiškovcích. Celou sobotu nás instrktoři zahltili dalšími přednáškami. Večer jsme si zahráli perfektní režiséry, vláček, rande a po svatební noci jsme večer uspořádali dízu.

IV. víkendovka (23.-25.4.04) se rozprostírala na ploše za garážema - na městečku v Hodoníně. Pod dozorem Syslíka jsme se museli všichni vyškrábat na garáž vysokou zhruba tři metry. Při zpáteční cestě dolů sme si odřeli co se dalo (i to o čem se předpokládalo, že to nejde). První večer jsme jak

bejci lítali v prachu a hráli buldoky. Odpoledne sme strávili hraním her a samozřejmě zase byly přednášky. Večer byl závěrečný obřad s předáním dekretů a nášivek. Bylo to moc fajn.

Králík z Postřelmová

Literární

V minulých týdnech a měsících jsem se účastnil několika rozhovorů o knihách. Ve většině těchto debat se vyskytl jeden společný problém, a tím je, že mnozí naši roveři či mnohé naše rangers by sice rádi četli, ale mají problém vybrat si z té hromady dostupných knih ty, které by je dostatečně zaujali či pobavili. Proto jsem se rozhodl otevřít v tomto, a snad i v příštích číslech, Roverníčku novou rubriku Literární, jenž tu již značnou dobu chybí. V této bych se chtěl zaměřit na představování, hodnocení a doporučování známých i méně známých knih různých žánrů i literárních směrů od známých i zcela neznámých autorů.

V každém vydání vám bude představeno několik knih, jejich autor a někdy i literární směr, v němž jsou napsány. Rovněž vždy uvedu svůj soukromý a tudíž zcela neobjektivní názor, proč bych přivítal vaše reakce souhlasné i nesouhlasné (a to obzvláště od těch kdož danou knihu četli). Dále také uvítám jakékoliv vaše hodnocení či doporučení knih, s nimiž jste se setkali, nebo o kterých víte, že by mohly být zajímavé, jakož i návrhy, rady a připomínky k této rubrice. Neboť tato je především pro vás a může sem být zařazeno cokoli (z oblasti literární) co se vám líbí a o co máte zájem.

Katyně - Pavel Kohout

Jedná se o humorný román odehrávající se v 50. – 60. letech minulého století. Děj se odehrává na katovském učilišti, jehož vedení se rozhodne přijímat mezi studenty i ženy a zpříjemnit tak odsouzeným k smrti popravu. Toto dílo je satirou praktik tehdejší StB i celé vládnoucí moci. Pěkně a celkem srozumitelně ukazuje snahu minulého režimu o absolutní vládu nad vším v tomto státě i způsoby jakými toho bylo dosahováno.

Tato nepříliš obsáhlá knížka (cca 200 stran) určitě stojí za přečtení. Je napsána celkem srozumitelně a jasně, bez žádných složitých dějových smyček. Vhodná je i pro ty, kteří o minulém režimu nevědí vůbec nic a přečtou si ji jen jako kratochvilnou četbu. Osobně bych ji ale doporučoval spíše roverům od 17 či 18 let výše. Pokud si ji přečtou mladší ročníky, asi z ní nebudou mít takový užitek a ne všechno zcela pochopí. K dostání je bez problémů ve většině knihoven.

Pavel Kohout (1928) je básník, dramatik, novinář aj. V 50. letech byl politicky velmi aktivní, leč v dalších letech se jeho postoj naprosto změnil a v r. 1978 byl nucen emigrovat. V emigraci napsal vzpomínkovou knihu Z deníku kontrarevolucionáře, satirický román Bílá kniha o kauze Adam Juráček aj.

Oheň – Henri Barbusse

Syrový román skládající se z osobních zážitků H. Barbusse na francouzské frontě za 1. světové války. Celý děj je vyprávěn z pohledu obyčejných vojáků v zákopech a to velmi realisticky. Jedná se o protiválečný román, který vyvolává ve většině jeho čtenářů silný pocit odporu k válce. Nikde se tu nedočtete, jako v jiných válečných románech, nic o tom, jak je válka velké

dobrodružství, jak se člověk s radostí vrhá do bitvy nebo jak je krásné umírat za vlast, protože nic z toho není pravda. Naopak se tu píše o neustálém strachu na dně zákopu, o hladu, o zimě, o nočních útocích, kdy se polovina vojáků utopila v bahně atp. Prostě mnohdy dosti drsné až nechutné zážitky, ze kterých si každý může udělat ten pravý obraz skutečné války.

Velmi zdařilé dílo, čtivé, jednoduché, poučné, nikolivěk nudné. Nedoporučuji pro slabé žaludky a naopak doporučuji všem militaristickým R+R a vlastně všem, kdož jsou okouzleni válkou. Věk čtenáře nerozhoduje, ale měl by mít alespoň základní znalosti dějin mezi léty 1914-1918, což většina absolventů ZŠ má. Na toto dílo volně navazuje román Jasno, který je slabým odvárkem Ohně a nedoporučuji jej. Oba dva jsou k dispozici v knihovnách.

Henri Barbusse (1873 – 1935), úspěšný pařížský literát, vedoucí redaktor, dobrovolný voják. Krom těchto dvou zmíněných děl, napsal ještě román Peklo, jenž je předchůdcem Ohně.

Farma zvířat – George Orwell

Novodobá bajka zobrazující nahrazování jedné totalitní moci jinou. Děj je vyprávěn zvířaty na farmě, jenž se vzbouří a vyženou lidské majitele, načež si napíší jistá pravidla a zákony a vytvoří socialistickou republiku. Ta se ale díky skupině chytřejších prasat časem mění opět v totalitní zřízení, ovšem horší než to za vlády lidí. Autor vychází z chování některých světových velmocí v 20. – 40. letech 19. století, především sovětského Ruska (VŘSR a následná občanská válka), ale i z chování Anglie a Francie ve svých koloniích.

Poměrně krátký román, opět snadno čitelný a jasně vypovídající. Ovšem je výhodnější, si nejdříve zjistit, co má tato bajka symbolizovat (hlavně pro začínající a málo zkušené čtenáře). Bez tohoto základu se Farma zvířat může stát jen celkem vtipně a nápaditě napsaným kratochvilným čtením, ze kterého si nic neodnesete. Farma zvířat je sice ve většině knihoven, ale někdy se na ni musí značnou dobu čekat, nebo si ji rezervovat. Není také od věci se po ní poptat mezi známými.

George Orwell (1903 – 1950) vl. jm. Eric Arthur Blair, koloniální policista, bezdomovec a žebrák, dělník, voják ve španělské občanské válce, novinář,... Napsal větší množství děl zaměřených na sociální problémy v Anglii, Indii, Francii. Po 2. světové válce varoval před hrozbou SSSR pod vedením Stalina románem 1984 (podrobněji v některém dalším čísle).

Strašidlo Canterwilské - Oscar Wilde

Humorná povídka o zlomyslném strašidle středověkého sídla v Anglii, které se snaží vypudit jeho nové americké majitele. Ti ho však berou jen jako příjemné zpestření jejich pobytu v Anglii.

Toto dílko nemá sice žádnou hlubší myšlenku, krom svědectví o povaze Američanů, ale přesto stojí za povšimnutí. Je to příjemná a veselá odpočinková četba pro lidi každého věku. Neméně dobré jsou i povídky Jak je důležité mítí Filipa nebo Ideální manžel. Bez problémů k dostání v knihovnách i mezi našimi rovery a rangers.

Oscar Wilde (1854 – 1900), dramatik, básník, prozaik, jeden z hlavních představitelů Anglické dekadence. Stavěl se proti soudobé Anglické literatuře i morálce. V raném mládí psal díla drsná i na dnešní dobu. Později odsouzen na dva roky vězení za přestupky proti mravnosti. Krom básní, povídek, pohádek a divadelních her napsal i román Obraz Doriana Graye (podrobněji někdy příště).

Dekadence (z fr. *décadence* = úpadek). Spisovatelé a básníci tohoto směru projevovali odpor k měšťácké společnosti nikoliv revoltou, ale únikem do oblasti „čistého umění“, zdůrazňováním pocitu nudy, zoufalství, smutku, opovržení životem. Časté bylo popírání jakékoli společenské závaznosti umění.

Košťa

Chechtokaps

Přijde zajíček do baru, vykasá si rukávy a zařve:

„Kdo mi zmlátil bráchu?!“

„Já!“ zvedne se medvěd. „A co má bejt?“

„Ale... nic... dobřes udělal.“

Do němoty opilý zajíček spí na pasece a v tom z lesa vyjde vlk.

Vlk si myslí: „Hele, něco k snědku.“

V tom se objeví další vlk a povídá tomu prvnímu vlkovi: „Vypadni, byl jsem tu dřív.“

Tak se vlci začali hádat, pak rvát, až se navzájem zabili.

Ráno se zajíček probudí. Kouká okolo zdupaná tráva, keře polámané a na pasece leží dva mrtví vlci.

Zajíček si říká: „Do háje, musím přestat chlastat, když vožralej vyvádím takovýchle věci...“

„Zajíčku, proč máš tak krátké uši?“

„Protože jsem romantik.“

„Tomu nerozumím.“

„Včera jsem seděl na louce a poslouchal jak zpívá slavík. Tak jsem se zaposlouchal, že jsem přeslechl sekačku...“

Sedí dvě opice na palmě a jedna jí banán. Druhá se ptá:

„Co to děláš?“

„Jím banán.“

„A proč je takový hnědý?“

„Protože ho jím podruhé.“

„Mravenče, proč utíkáš z lesa?“

„Bojím se, že mě seberou policajti.“

„A cos proved?“

„Nic. Ale někdo znásilnil slonici, a já nemám alibi.“

Co je takové to hnědé mezi prsty slona?

Pomalí domorodci.

Přijde takhle jednou jedna holka na návštěvu ke kámošce a jak tak popíjejí

kafe, přijde do obýváku černá kočka a říká:

„Neviděly jste tady někde dnešní noviny?“

Holka zmateně kouká, ale její kámoška ji uklidňuje:

„Nenech se zmást, ona si akorát prohlíží obrázky.“

Píchá to a dá se to vykourit. Co je to?

Včely.

„Tak co, strécu, jak je to s tó vašó kozó, co ste ju učil, aby nemusela žrat?“

„Ale, chuděrka, už to skorem uměla a umřela!“

Sedlák přijímá nového kočího:

„A rozumíte koním?“

„Proč? Něco říkali?“

To takhle zaučuje starý šnek mladého všem dovednostem potřebným k životu, mezi jinými taky tomu, jak přecházet bezpečně silnici:

„Musíš si vyčihnout správnou chvíli, pak vysprintovat, abys to stihnul mezi kola, tam počkáš, až auto přejede a pak dorazíš ten zbytek, dívej se, já ti to předvedu.“

Tak vyběhne, mezi kola, počká, až auto přejede a přeběhne na druhou stranu.

„A teď ty!“ volá na mladýho přes cestu.

Tak mladej vyběhne, tak do 1/4 silnice (mezi kola), skrčí se a křáp, je na placku! Starej šnek na druhý straně vzdychne a říká:

„To je teda smůla, tříkolka tu už hodně dlouho nejela.“

Vykračuje si zajíček po lese a zpívá si:

„Svině se maj nejlíp, svině se maj nejlíp.“

Vidí ho veverka na stromě a volá na něj:

„Zajíčku, proč se mají svině nejlíp?“

„Pojď dolů a řeknu ti to.“

Veverka sleze dolů, zajíček se na ni vrhne a brutálně ji znásilní. Veverka po aktu pláče, pěstičkami si vytírá slzy z očí a křičí na zajíčka:

„Ty svině jedna!!!“

A zajíček dál vykračuje a spokojeně si zpívá:

„Svině se maj nejlíp, svině se maj nejlíp.“

Po dlouhé době se sejdou na stromě tři kamarádi - upíři. Všichni mají krvavé obličejy a každý se chlubí:

První povídá:

„Vidíte támhleto stádo ovcí? To jsem celé vysál JÁ!“

Odpoví mu pochvalné mručení ostatních.

Druhý povídá:

„Vidíte tamto stádo krav? To je moje práce!“

Opět pochvala od kamarádů.

Třetí, s nejkrvavějším obličejem:

„Vidíte támhleto věž? Tak tu já jsem neviděl!“

Zajíc, liška a medvěd hrají karty. Medvěd najednou zakřičí:

„Ještě jednou tu bude někdo švindlovat a já mu tu červenou hubu rozbiju!“

Víte, co musíte udělat, když potkáte hladového medvěda v Tatrách?

Nemusíte dělat nic, medvěd udělá všechno za vás.

Další číslo vyjde 1.11.2004, uzávěrka: 27.10.2004

© Pavel Tomášek 2004